

CHRIS McNAB

SS TEŞKİLATI

HİTLER'İN ELİT ORDUSU

TİMAS
GE

Çevirmen: Barbaros Uzunköprü

SS TEŞKİLATI

HİTLER'İN ELİT ORDUSU

Chris McNab

ÇEVİRİ:

Barbaros Uzunköprü

SS TEŞKİLATI Hitler'in Özel Ordusu (1939-45)

TİMAŞ YAYINLARI | 4650
Görsel Tarih Dizisi | 15

EDİTÖR
Neval Akbıyık, Erhan Çifci

KAPAK TASARIMI
Yasin Çetin

İÇ TASARIM
Tamer Turp

1. BASKI
Nisan 2019, İstanbul

ISBN
ISBN: 978-605-08-3025-5
9 786050 830255

TİMAŞ YAYINLARI
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No: 5, Fatih/İstanbul
Telefon: (0212) 511 24 24 Faks: (0212) 512 40 00
P.K. 50 Sirkeci / İstanbul

timas.com.tr
timas@timas.com.tr
facebook.com/timasyayingrubu
twitter.com/timasyayingrubu

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 12364

BASKI VE CİLT
WPC Matbaacılık
Osmangazi Mah. Mehmet
Deniz Kopuz Cad. No:17-1
Esenyurt / İstanbul
Telefon: (0212) 886 83 30
Matbaa Sertifika No:35428

YAYIN HAKLARI
© 2011, Osprey Publishing, "Hitler's Elite, The SS 1939-45"
özgün adıyla Osprey Publishing tarafından yayınlanan bu kitabın
Türkiye'deki tüm yayın hakları Timaş Basım Ticaret ve
Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. Hiçbir şekilde yazılar ve
görseller kopya ve taklit edilemez, çoğaltılmaz,
yayınlanamaz.

İÇİNDEKİLER

Giriş: SS'in Kökeni ve Evrimi	7
Allgemeine-SS ve Nazi Polis Devleti	39
Waffen-SS Askerleri	109
Zafer Günleri	153
Kara Bulutlar	193
Farklılaşma ve Yıkım	271
Sonuç	361
Kaynakça	366
Sözlük	368
Dizin	372

GİRİŞ: SS'İN KÖKENİ VE EVRİMİ

SOLDA: Hitler ve Röhm 1931 yılındaki mitingde kalabalık *Sturmabteilung* (SA)* üyeleri arasında yana yürüyorlar. SA ileride Hitler için bir rahatsızlık ve hatta tehdit unsuru haline gelecek ve bu durum 1934 yılındaki "Kanlı Tasfiye" ile sonuçlanacaktı.

* Türkçeye "Fırtına Birlikleri" olarak çevrilebilecek, Alman Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi bünyesinde kurulan paramiliter yapılanmaya verilen ad. Bu örgüte üye olanlar kahverengi gömlekler giydikleri için "Kahverengi Gömlekliler" olarak da anılmaktaydılar. (ç.n.)

Adolf Hitler; 1919 yılında, Münih'teki küçük çaplı bir örgütlenme olan, Alman İşçi Partisi'ne (DAP: Deutsche Arbeiter Partei) katıldı. Bir sonraki yıl partinin lideri oldu ve partinin ismine “Nasyonal Sosyalist” ifadesini ekledi. Böylece, 20. yüzyıl tarihinin utanç verici anlarından birinin gerçekleşmesiyle, yaygın olarak Nazi Partisi olarak bilinen, Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (NSDAP) kurulmuş oldu.

Hitler'in ateşli politik görüşü, meyve verecek elverişli fırsatı bulmuştu. Dört yıllık dehşetli kıyımın ardından Almanya, 1918 yılında kesin olarak mağlup edildi. Kayzer II. Wilhelm, Mütareke'nin imzalanmasından ve solcu hükûmetin yönetimi devralmasından birkaç gün önce tahttan çekildi. Yeni hükûmetin, küçük bir kesim müstesna, pek çok Alman'ın barış mutabakatı görüntüsündeki adaletsiz bir *dikte* olduğunu düşündüğü antlaşmayı imzalamaktan başka şansı yoktu. Savaşı sona erdiren Versay Antlaşması ihtilaflı bir mutabakat ve gelecekteki çatışmaların körükleyicisiydi. Antlaşma; savaşın başlaması suçunu tamamen Almanya'ya yıkıyor, ülkeyi çok büyük miktarlarda savaş tazminatına mahkûm ediyor, büyük ölçekte toprağın Almanya'nın elinden alınmasına ve yeni devletlerin kurulmasına neden oluyordu.

Bütün bu koşullar, İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesinde etkili olacaktı ama antlaşmanın doğru düzgün uygulanmamış olması da en az koşulların kendisi kadar ciddi bir mesele idi. Bir diğer önemli husus, hükûmetin bu küçük düşürücü antlaşmayı imzaladığı için suçlu duruma düşmesiydi ki aslında o durumda hükûmetin elinde çok az seçenek mevcuttu. Alman teslimiyeti konusunda yapılan eleştirilerden Sosyal Demokratlar da bir hayli nasiplerini aldılar. Zira pek çok sağcı ve özellikle de ordu, Alman halkının yenilmediğini, bilakis hükûmeti tarafından “sırtından hançerlendiğini” iddia ediyordu. Bu söylenti, iki savaş arası yıllarda, ziyadesiyle destek buldu. Hitler de yayılan bu düşünceden nasıl yararlanacağını çok iyi bildi.

Savaştan sonraki ilk yıllarda, Almanya da kıtanın geri kalanıyla birlikte oldukça zor zamanlar geçirdi; siyasi aşırılık yayılıyordu. Yeni Alman cumhuriyeti, daha sonradan Buchenwald toplama kampına yakınlığıyla ünlenecek olan, küçük Weimar şehrinde kuruldu. Bu sebeple, gerçek anlamda ilk Alman demokrasisinin kurulduğu Alman tarihinin bu dönemi “Weimar Cumhuriyeti” olarak bilinir. Yeni hükûmetin kurulacağı yerin Weimar olarak seçilmesinin nedeni Berlin'in Prusya militarizmine fazlaca yakın olmasıydı.

Berlin'in kendisi ise Birinci Dünya Savaşı'ndan sonraki ilk yıllarda demokrasinin sınanma yeri haline geldi ve siyaset fazlasıyla kirli bir hâl aldı. Weimar Cumhuriyeti, her iki siyasi kanadın da saldırısı altındaydı. Radikaller, Almanya'nın büyük şehirlerinde birbirine giriyordu ve hem sağ hem de sol cenahtan zaman zaman hükûmeti düşürmek için hamleler geliyordu. 1920 yılının Mart ayında Wolfgang Kapp tarafından başlatılan ayaklanma (Kapp Kalkışması olarak bilinir) da en ciddi girişimlerden biriydi. Weimar Cumhuriyeti'nin temelini oluşturan anayasal sistem de olayları daha karmaşık hale getiriyordu. Sistem, siyasi fikirlerin temsilini öylesine kolaylaştırıyordu ki sadece azınlık hükûmetleri yahut bir şeyleri başarmaya ulaştırma konusunda çok kısıtlı fırsatları olan kırılgan koalisyonlar kurulabiliyordu. Bu esnada, Almanya'nın savaş tazminatını ödemeyi askıya alması ve Almanlardan her bir *pfennigi* (Alman Markı'nın %1'i) almaya kararlı olan Fransa'nın, 1923'te Ruhr bölgesini işgal etmesiyle uluslararası siyasi gerilim bir anda yükseldi. Bu uluslararası kaygılar, Almanya'da hiper-enflasyonun yaşanması ve 1 Pound'un 10 milyar Mark'a eş değer olmasıyla iyice tırmandı.

Tüm bu toplumsal, ekonomik ve siyasi çalkantıların gölgesinde diğer tüm radikallerin arasından sıyrılıp ismini duyurmayı başaran biri vardı. Avusturya doğumlu olan Adolf Hitler, Birinci Dünya Savaşı boyunca Alman Ordusu'na hizmet etti. Kişisel dinamizmi

ve hitabet becerisiyle NSDAP'nin lideri olmayı başaran Hitler, 1923 yılında, gücü ele geçirmek için ilk başarısız girişimini gerçekleştirdi. Ancak Birahane Darbesi olarak bilinen Münih Kalkışması başarısızlıkla sonuçlanınca Hitler, Landsberg hapishanesinde beş yıllık bir mahkûmiyete çarptırıldı.

Ne var ki Hitler cezasının yalnızca 9 ayını çekti ve hapishanedeki şartları nispeten konforlu sayılırdı. Siyasi meseleler hakkında mitinglerde konuşmamayı kabul edip Nazi Partisi'nin liderliğinden geçici olarak çekilince pek çoğu Hitler'in siyasi görüşlerine sempatiyle bakan yetkililer onu erkenden salıvermeye ikna oldu. Bunun üzerine Hitler, halka açık alanlarda yaptığı mitingleri nispeten zengin destekçilerinin evlerine taşıdı ve böylece ona karşı koyulan kısıtlamaların bir nevi etrafından dolaşmış oldu.

Hitler, hapishanede geçirdiği süreçte daha sonra *Mein Kampf* (Kavgam) ismiyle yayınlanacak olan anılarını ve düşüncelerini kâğıda dökerken Almanya'daki durum ciddi derecede değişmişti. Dawes Planı olarak bilinen ve Almanya'nın borçlarını yapılandıran yeni bir program kabul edilmişti. Bu program, Almanya'nın ödeme kudretini nispeten daha iyi yansıtıyordu. Buna ilaveten, bu yapılandırma başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere Almanya'nın diğer devletlerden büyük miktarlarda borç alabilmesini ve kısa süreliğine de olsa kredi bazlı ekonomik bir ferahlama yaşamasını sağlıyordu. Almanya, ilerleyen zamanlarda, Young Planı'nın daha kapsamlı olan ödeme yapılandırmasını onayladı ve böylece ekonomik durumu daha iyi bir noktaya gelmiş oldu.

Bir yandan da, yeni Şansölye* Gustav Stresemann'ın çabaları, Almanya'nın 1926 yılında Milletler Cemiyeti'ne girmesinin ardından Britanya ve Fransa'yla Locarno Antlaşması'nı da imzalamasını sağladı. Böylelikle, uluslararası tansiyon bir nebze de olsa düştü. Antlaşmayı imzalayan Batı Avrupa devletleri, birbirlerinin mevcut sınırlarını onaylamış oluyordu. Uzlaşmanın başarıya ulaşması hissiyatının ortaya çıkması, uluslararası ilişkilerin daha yapıcı bir döneme girmesini sağladı. Ne var ki, Almanya'nın batı sınırlarını kesinleştiren Locarno Antlaşması, doğu sınırları hakkında kesin hükümler barındırmıyordu. Bu da Almanya'daki pek çok Alman'ın, eğer Almanya, doğuda kaybettiği toprakları geri alma girişiminde bulunursa, Batılı güçlerin buna pek de karşı çıkmayacağı düşüncesine kapılmasına sebep oldu. Maalesef 1929 yılına kadar Almanya'nın mevcut durumundaki ilerlemeler genel anlamda tüm dünyayı derinden sarsan ve öngörülemeyen bir olayla yerle yeksan oldu. 29 Ekim 1929 tarihinde Wall Street'in çöküşü gerçekleşti. Olayın ilk etkisi, küresel ekonominin kırılgan can simidi mahiyetindeki tüm Amerikan borçlarının geri istenmesi oldu. Küresel ekonomi üzerindeki genel etki de son derece yıkıcıydı ancak pamuk ipliğine bağlı ekonomik iyileşmesi, Birleşik Devletler'den alınan yüklü miktardaki borca bağlı olan Almanya'ya inen darbe ise belki de en ağır darbelerden biriydi. Ekonomik sıkıntının bu yeni dönemi, Hitler'e siyasi kazanç sağlama fırsatı verdi ve Hitler de bu fırsata dört elle sarıldı.

Naziler, bir yanda küresel durgunluk ve savaş tazminatı baskısı altında ezilen Alman ekonomisiyle bir yandan da komünistlerle boğaz boğazayken Almanya sokaklarında yaşanan siyasi şiddet de 1929 ve 1933 yıllarının olağan koşulları haline geldi. Almanya'ya daha parlak bir gelecek vadedenler ise yalnızca Hitler ve Nazilerdi. 29 Ocak 1933 tarihinde Alman Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı Paul von Hindenburg, Adolf Hitler'i Almanya Şansölyesi olarak atadı. Bir sonraki Mart ayında yapılan seçimlerde Nazi Partisi, geçerli oyların %44'ünü aldı. Weimer Cumhuriyeti'nin ileri derecedeki temsili sistemi içinde, bu oran Nazilere, Reichstag'daki (Alman Parlamentosu) 647 sandalyenin 288'ini kazandırdı.

* Başbakan. (ç.n.)

Hitler, bulunduğu pozisyonun hak ve nimetlerinden sonuna kadar yararlanarak kendini meşru bir diktatör yapmak için birer birer “Yetkilendirme Kanunları” çıkarmaya başladı.

Gücü eline geçirir geçirmez Hitler, toplumun eski yapılarını yıkarak, bunları Nasyonal Sosyalizm çerçevesinde yeniden inşa etmeye girişti. Nazi Partisi haricinde diğer tüm siyasi partiler kapatıldı. Giderek artan bir şekilde, Yahudiler toplumdan soyutlandı ve dışlandı. Yahudi düşmanlığı; 1938 yılında Yahudilere ait ev, işyeri ve sinagogların yağmalandığı ve tahrip edildiği *Kristallnacht* (Kristal Gece) adı verilen Yahudi karşıtı kıyım ile zirve yaptı. “İstenmeyenler” için ağır işte çalıştırılmak üzere toplama kampları kuruldu. Bu kampların soykırım rolü henüz yoksa da yakın gelecekte hayata geçecekti. Hitler, başta en bilinen çalışma olan *Autobahnen*’in (kara yolları) planı ve inşası olmak üzere büyük bir amacın ürünü olan bayındırlık çalışmaları programı ile Almanları iş hayatına geri kazandırmaya çalıştı. Hitler, aynı zamanda hummalı bir silahlanma çabası içine de girdi. Bu doğrultuda dünyanın en profesyonel, en donanımlı ve savaşa en hazır ordularından olan Wehrmacht’ı (Silahlı Kuvvetler)kurdu.

Hitler’in yükselişi sırasında tüm siyasi partilerin, mitinglerini rakip partilerin saldırılarından koruyacak ve gerektiği takdirde şiddete başvuracak yapılanmaları vardı. NSDAP de farklı değildi. 1921 yılının Ağustos ayında eski bir deniz teğmeni olan Hans Ulrich Klitzsch, NSDAP’nin bir sonraki ay Sturmabteilung (SA) adını alacak olan “Savunma ve Propaganda Birliği”nin komutasını ele aldı. SA’lar temelde üniformalı siyasi çetelerdi ve o Kasım ayında komünistler, Münih’de Hofbrauhaus adıyla anılan birahane Nazi toplantısını basmak istediklerinde ilk kez “ateşle imtihan oldular.” Sayıca komünistlerden az olmalarına rağmen rakiplerini bir hayli hırpaladılar.

SOLDA: Erken dönem Nasyonal Sosyalist paramiliterleri. Soldan sağa doğru Freikorps* milisi, Stosstrupp** *Adolf Hitler* muhafız grubu lideri ve bir SS-Mann*** görülmektedir, 1925 yılı. İmparatorluk Savaş Sancağı’nı taşıyan ortadaki figür, Stosstrupp *Adolf Hitler*’in kurucularından olan Karl Fiegler’i 2 Eylül 1923 tarihinde Bavyera eyaletinin Bayreuth şehrinde düzenlenen “Alman Günü”ne katıldığı haliyle tasvir etmektedir. Üniforması temelde Reichwehr**** özellikleri gösterse de sol kolunda NSDAP’nin erken dönemine ait el yapımı *Kampfbinde******, Avusturya ordusuna özgü kepinde ise Prusya tipi *Totenkopf****** ve ulusal kep kokartı bulunmaktadır. 1925 yılı sonları ile beraber SS üyeleri SA’ların yenice kabul edilen desensiz kahverengi üniformalarını giyiyorlardı ancak birimlerin üniformalarını birbirinden ayıran simgeler mevcuttu. SS’ler artık yalnızca Totenkopf sembolleriyle değil, aynı zamanda siyah kepleri, siyah kravatları, Gamalı Haç desenli kolluklarının dış kısmındaki siyah şeritleri ve daha da önemlisi siyah pantolonları ile de ayrılıyordu. Kalın ve uzunca sopaları o dönem siyasi rakipleri ile giriştikleri sokak çatışmalarında en sık kullandıkları gereçlerin başında geliyordu. [Osprey Publishing © Paul Hannon]

- * Freikorps, Weimar Cumhuriyeti döneminde komünistlere karşı devlet eliyle desteklenen ve donatılan düzensiz birliklere verilen genel ad. (ç.n.)
- ** Stosstrup, Türkçeye “Hücum Kıt’ası” veya “Şok Kıt’ası” olarak tercüme edilebilecek, gönderildikleri riskli görevlerde hasımlarına karşı yaptıkları beklenmedik saldırılarla ünlenen nizami ya da gayrinizami birliklere verilen genel ad. (ç.n.)
- *** SA teşkilatının en düşük rütbesi (ç.n.)
- **** İmparatorluk Ordusu. Versay Antlaşması’nın başlangıcından itibaren 1919 – 1933 yılları arası Weimar Cumhuriyeti’ne, 1933 – 1935 yılları arası ise Nazi Almanyası’na ait orduya verilen genel isim. (ç.n.)
- ***** Gamalı Haç desenli kolluk (ç.n.)
- ***** Kökeni, II. Reich olarak tanımlanan Alman İmparatorluğu’na dayanan ve Nazi iktidarı döneminde subayların ve bilhassa SS birliklerinin kullandığı çatılmış iki kemik üzerine kurukafa yerleştirilmesiyle oluşturulan sembol. (ç.n.)

SA'daki büyüme, organizasyon sistemini bir üst basamağa taşıdı. 1922 yılında NSDAP, 14 - 18 yaşları arasındaki erkekler için bir gençlik kolu olan *Jugendbund*'u kurdu. Bu gençlik kolu, iki yaş grubuna ayrıldı ve 16 - 18 yaşları arasındaki daha büyük grup *Jungsturm Adolf Hitler* (Gençlik Saldırı Gücü Adolf Hitler) adını alarak genç SA'ları oluşturdu. Grubun halefi *Hitlerjugend* (Hitler Gençliği) 1932 yılının Mayıs ayına kadar SA komutası altında varlığını sürdürecekti.

Başlangıçta Münih ile sınırlı olan SA, şehir dışına gerçekleştirdiği ilk önemli hareketini 14 - 15 Ekim 1922 tarihlerinde Coburg'daki "Alman Günü"ne katılarak gerçekleştirdi. Bu olay, o bölgede egemen olan komünistlerle adeta bir meydan savaşına döndü. "Coburg Çatışması", şehirdeki Kızıl Cephe'nin yarılması ve olayın basında geniş yer bulması ile sonuçlandı. Bu sayede Hitler'in ismi daha geniş kitlelerce de duyulur hale geldi.

İlk "ulusal" NSDAP mitingi, 28 Ocak 1923 yılında Hitler'in sancak bahsettiği, yeni kurulan SA birimleri olan München, München II, Nürnberg ve Landshut'a mensup 6000 SA'nın Hitler huzurunda geçit töreni yapmasıyla gerçekleştirildi. Aynı zamanda Bavyera dışında kurulan ilk SA birliği olan Zwickau'dan bir bölüğe de *Sturmflagge* (Savaş Sancağı) verildi. 1 Mart 1923 tarihinde, SA Münih Alayı kuruldu. Aynı ay içinde, SA'nın komutası Klitzsch'ten Hermann Göring'e geçti. Çünkü Klitzsch, aslen bir deniz binbaşı olan Hermann Ehrhardt'ın Freikorps'una üyeydi. Fransızların Ruhr işgali konusunda Hitler ve Ehrhardt arasında çıkan bir tartışmanın ardından Ehrhardt, Klitzsch'i Freikorps'a geri çağırmişti. Göring, SA'ya katılırken Birinci Dünya Savaşı'nda elde ettiği kahramanlık prestijini de beraberinde getirdi. Ama karakter olarak tembel ve rahatına düşkün biriydi. SA'nın asıl itici gücü, Münih'teki bir askerî birlikte karargâh subayı olan Ernst Röhm'den geliyordu. Orduyu, SA'yı silahla teçhiz etmesi için ikna eden de gene oydu. Böylece SA'yı *Wehrverbände*'ye (İstisnasız tamamı komünist karşıtı olan ve resmî olarak müsamaha gösterilen "silahlı gruplar") dönüştürdü.

1923 yılının Eylül ayında Hitler, büyük kısmı SA'lardan oluşan ancak bünyesinde Bund *Oberland* (Bir Freikorps birimi) ve *Reichs-Kriegsflagge*'nin (Röhm tarafından komuta edilen silahlı bir teşkilat) de bulunduğu 70.000 kişiden müteşekkil bir *Kampfbund* (Savaş birliği) oluşturmayı başardı. 9 Kasım 1923 tarihinde, yukarıda da belirtildiği gibi, Münih hükûmetini devirmek için bu gücü kullanmaya karar verdi. Son derece kötü planlanan ve kötü bir şekilde yönetilen operasyon küçük düşürücü bir mağlubiyetle son buldu. Polis, göstericilere ateş açtı. Açılan ateş sonucu 16 kişi ölürken pek çok kişi de yaralandı. Hitler, tutuklandı. Yaralanan Göring, Avusturya'ya kaçtı. SA yasaklandı. Yakalanmamayı başaran SA liderleri, Bavyera kanunlarının geçerli olmadığı başka Alman eyaletlerine kaçtı. Hitler, 5 yıllık bir mahkûmiyete çarptırılrsa da 1924 yılının Aralık ayında salıverildi. Ordudaki komutanları tarafından korunan Röhm, "ciddi bir paylama" dışında herhangi bir cezaya çarptırılmadı.

Darbenin başarısızlığı SA'yı yok etmek şöyle dursun, ününü Almanya'nın diğer bölgelerine de yaydı. Münih'te bulunan mülteciler, gizli olarak *Frontbann* adında SA birlikleri kurdular. Hitler ise bu felaketten doğan sonuçları doğru bir şekilde değerlendirmesini bildi.

Askerin ve polisin sadakatini arkasına almış bir hükûmete karşı girişilecek silahlı bir başkaldırının başarılı olma ihtimali çok düşüktü. Bu sebeple Hitler, bundan böyle, yalnızca yasal yolları kullanacaktı.

SA'nın 1925 yılının Şubat ayında canlandırılmasının ardından Hitler, SA'nın silahlanmasını ve özel bir ordu hüviyetine bürünmesini kati suretle yasakladı. SA'nın *Wehrverband* (Askerî örgüt) günleri artık geride kalmıştı. Artık amacı, siyasi düşmanları sokaklardan temizlemektir. Öte yandan Hitler'in SA'nın rolüne ilişkin görüşleri Röhm'ünküyle taban

Yeni gücün sembolleri. *Leibstandarte Adolf Hitler* birliğine mensup bir sancaktar, üzerinde metalden bir kartal ve çelenkle bezenmiş bir Gamalı Haç olan işaret sancağını taşıyor. Sancaktarın hilal şeklindeki boyunuğu ve omuz kayışı da dikkate değer önemli detaylardan.

tabana zıttı. Zira Röhm, SA'yı vatandaşların ordusu ve Almanya'nın gizli askerî gücü olarak görüyordu. İkili arasındaki fikir ayrılığı o kadar derinleşti ki Röhm, Nisan ayında Nazi Partisi'nden istifa etti ve Bolivya'da askerî danışman olmak üzere 1928 yılında ülkeden ayrıldı. Her birimi, bölge *Gauleiter*'lerine (Nazi idaresi ve yasaları altında bir bölgeyi idare eden siyasi yetkililere verilen ad) karşı sorumlu olan SA'lar şimdi genel bir komuta düzeninden mahrum kalmıştı. Hitler, 1926 yılının Kasım ayında kendini *Oberste SA Führer* (SA'nın en üst lideri) ilan edene kadar da durum bu şekilde kalacaktı. Yürütmeden sorumlu esas mevki ise Kurmay Başkanlığı'na* bırakılmıştı. Bu pozisyon ise öne çıkan Freikorps liderlerinden Franz Felix Pfeffer von Salomon'a verildi ve Salomon, SA'yı derhal askerî birimlere bölme işine girişti. Yeni oluşan düzen şu şekildeydi:

Gruppen (En küçük grup / 6-12 kişi)

Trupps (Yaklaşık bir takım / 5-8 Gruppen)

Stürme (Yaklaşık bir bölük / 2-4 Trupps)

Standarten (Yaklaşık bir alay / 2-5 Stürme)

Brigaden (Yaklaşık bir tugay / 2-5 Standarten)

Gaustürme (Yaklaşık bir tümen)

Bir Gausturm tam olarak NSDAP çatısı altında bir Gau'ya yani bölgeye karşılık gelmektedir.

1927 yılında SA'nın mevcudiyeti 30.000 kişiye ulaşmıştı. İki yıl sonra, bu sayı ikiye katlandı. 1930 yılında, Motorlu SA'lar kurularak birliğin hareket kabiliyeti ve gücü bir hayli artırıldı. SA'nın genişletilmesi ve etkinliğinin artırılması gibi başarılarına rağmen Pfeffer, Hitler'in güvenini tam olarak kazanabilmiş değildi. Çünkü onun da SA'ya bakış açısı Röhm'ünkünden pek de farklı sayılmazdı. 1930 yılının Ağustos ayında Hitler, SA'nın paramiliter eğitimlerine Pfeffer'in orduyu gizlice dâhil etmeye çalıştığını öğrenince onu görevden aldı ve Bolivya'daki Röhm'e telgraf çekerek tekrar SA'nın başına geçmesi teklifinde bulundu. Röhm, Noel'den önce Almanya'ya döndü ve 5 Ocak 1931 tarihinde resmen SA Şefliği görevini üstlendi. İlk iş olarak SA'nın yapısını gözden geçirdi ve teşkilatı şu şekilde baştan düzenledi:

SAĞDA: Savaş öncesi siyah günlük üniformaları. 1: SS-Schütze**, *Leibstandarte SS Adolf Hitler*, 1934. Savaş öncesi döneme ait tören ve muhafız üniforması içinde bir SS eri. 2: Siyah üniforması, Gotik karakterlerle "Deutschland" yazılı manşet bandı, sağ yakasındaki runik SS işareti ve hemen yanındaki '1' sembolüyle SS-Oberscharführer***, SS-Standarte *Deutschland*, 1934. 3: SS- Hauptsturmführer****, SS-Totenkopf Standarte *Oberbayern*, 1936. Yüzbaşının subaylara özel tipteki siyah günlük üniformasının yakası ve spoletlerin çevresi gümüş şeritle çevrili. (Osprey Publishing © Stephen Andrew)

* Cümlede geçen "Chef des Stabes" ifadesi askerî terminolojide "Kurmay Başkanı" olarak tanımlanırken, bir paramiliter örgütlenme olan SA için "Personel Şefi" olarak da kullanılabilir. "Chef des Stabes", "Chief of Staff" ya da "Kurmay Başkanı" ifadesi en basit haliyle "bir militer/paramiliter yapı içerisinde komutan ya da lider adına bütün işlerin yürütülmesini sağlayan kişi" olarak tanımlanabilir (ç.n.)

** Türkçe askerî terminolojideki karşılığı "er" veya "nefer" olan, en alt düzeydeki SS rütbesi. (ç.n.)

*** Herkesçe bilinen düzenli ordulardan ve buna bağlı olarak Alman ordusundan (Wehrmacht) farklı bir yapılanmaya ve hiyerarşiye sahip olan SS birliklerinde kullanılan bazı rütbelerin karşılığı bulunmamaktadır. Bununla beraber, "Oberscharführer" rütbesinin Türkçedeki karşılığı "Astsubay Kıdemli Çavuş"a denk gelmektedir. (ç.n.)

**** Yüzbaşı. (ç.n.)

Scharen (Önceki Gruppen mevcudiyetiyle yaklaşık olarak aynı / 4-12 kişi)
 Trupps (3-6 Scharen / 20-60 kişi)
 Stürme (Yaklaşık 2 Trupps / 70-200 kişi)
 Sturmabanne (Birkaç Stürme büyüklüğünde / 250-600 kişi)
 Standarten (Birkaç Sturmabanne büyüklüğünde / 1000-3000 kişi)
 Untergruppen (Önceki Gaustürme mevcudiyetiyle aynı)
 Gruppen

Pfeffer liderliğindeki en yüksek SA birimi olan Gausturm, parti liderliğine bağlıydı. Ancak yeni oluşturulan düzendeki en yüksek birim olan Gruppe'nin NSDAP'de dengi bulunmuyordu. Çünkü yeni oluşturulan bu birim, birkaç *Gaue*'ye karşılık geliyordu. Bu sebeple, liderleri (Gruppenführer) sadece Röhm ya da elbette Hitler'in kendisine bağlıydı.

17/18 Ekim 1931 tarihinde Nazi kuvvetleri, Brunswick'te 104.000 üniformalı katılımcıdan oluşan bir "gösteri seferberliği" gerçekleştirdi. Bu son derece etkileyici bir güç gösterisiydi. Ancak gösterinin getirdiği başarı, Weimar yetkililerini alarma geçirdi. Aralık ayında tüm siyasi üniformalar yasaklandı. Uygulamada hemen hemen hiçbir işe yaramadığı anlaşılan bu yasak, bir sonraki Haziran ayında yürürlükten kaldırıldı. Çünkü Naziler, beyaz gömlek ve siyah kravattan oluşan "sivil üniformalar" giyerek bir nevi yasağın etrafından dolaşmışlardı.

1932 yılının Temmuz ayında Röhm, *Obergruppe* adında daha büyük bir SA birliği kurdu. O dönemde, bu birlikten beş tane vardı. Artık SA'lar, sokakların tam anlamıyla hâkimiydi. Rakiplerinin mitinglerini basıyor ve düşmanlarını şiddet kullanarak yıldırıyorlardı. O dönemde hükûmetle doğrudan bir çatışmaya girmekten kaçınan Hitler, kahverengi gömlekli ordusunun disiplini ve mevcudiyeti ile hükûmete bir nevi şantaj yapıyor ve gözdağı veriyordu.

30 Ocak 1933 tarihinde, seçimlerdeki zafer ve gizli kapaklı yürütülen entrikalar sayesinde Hitler, Almanya Şansölyesi olarak atandı. Bir sonraki ay, Reichstag'ın kundaklanması suçu tamamen komünistlere atıldı ve Hitler, bu olayı kendisine hemen hemen diktatörlük yetkileri veren Yetkilendirme Kanunları çıkarmada bahane olarak kullandı. Sonrasında, Prusya İçişleri Bakanı olan Göring, SA'ya yardımcı polislik yetkileri vererek "devlet düşmanlarını" toplama kamplarına sürmesini emretti.

Eylül ayında Nürnberg'de gerçekleştirilen Parti Zaferi Günü'ne yaklaşık 120.000 üniformalı üye katıldı. Ardından, Röhm, Reichs kabinesine sandalyesiz bakan* olarak dâhil edildi. Ocak 1934 tarihine gelindiğinde, SA Obergruppen'in sayısı ona yükseldi. Gelgelelim, SA'nın çok meşhur kurmay başkanı için geri sayım başlamıştı. Zira Hitler'inkilerle zıt düşen SA'ya ilişkin görüşlerini gizleme gereği duymuyor, "ikinci devrim"ın yapılmasını savunup SA'yı düzenli orduyu besleyecek bir silahlı güce dönüştürmek ve hatta düzenli ordunun yerine geçirmek istiyordu.

Hitler ise, tam aksine, siyasi rakiplerini saf dışı bırakma hususunda SA'nın misyonunu tamamladığını ve artık ele avuca sığmaz hareketlerinin bir nevi utanç kaynağı haline geldiğini düşünüyordu. O, artık, tamamen profesyonel bir orduya ihtiyaç duyacağı gelecekteki fetih savaşlarını düşünmeye başlamıştı bile. Ordu ise, kendi açısından SA'yı açık açık

* Herhangi bir bakanlığın başında bulunmayan, fakat diğer bakanlıkların idaresini yürüten bakanlar ile aynı sorumluluğa ve güce sahip devlet yetkilisi. (ç.n.)

“kahverengi pislikler” olarak niteliyordu. Genişleme ve yeniden silahlanma* konusunda Hitler ile işbirliği yapmaya hazırdı. Röhm ise aldırılmaz bir gözü karalıklarla yahut da son derece büyük bir saflıkla açıktan liderini eleştiriyor ve çoğu zamanda bu eleştirilerini tehdit boyutuna çıkarıyordu. SA, şimdi NSDAP'nin köklerinden doğan bir başka paramiliter birim ile karşı karşı gelmek üzereydi.

HİTLER'İN MUHAFAIZLARI

1923 yılının Ocak ayındaki ilk ulusal mitingde Hitler huzurunda geçit töreni yapana kadar SA'nın mevcudu, 4 alay halinde 6000 kişiye ulaşmıştı ve hemen ertesi ay bir başka alayı kurabilecek kadar yeni üyeye sahip oldu. Göring'in liderliğine rağmen Röhm'ün bitmek tükenmek bilmeyen hırsı, özgürlüğe düşkünlüğü ve bunların Freikorps'un eski liderleri tarafından da desteklenmesi Hitler'i öfkeyle karışık bir hayal kırıklığına düşürmüştü ve tamamen ona bağlı ve SA'nın dışında küçük ve yeni bir birim kurmaya itmişti. Böylelikle SS doğmuş oldu.

1923 yılının Mart ayında Hitler, Stabswache adında, üyeleri doğrudan onun adına sadakat yemini edecek, Münih-merkezli bir muhafız birliği kurulmasını emretti. İki ay sonra Röhm ve Göring'i korumakla görevli aynı isimdeki SA birimi ile karıştırılmaması adına Stabswache ismi *Stosstrupp Adolf Hitler* olarak değiştirildi ve bu birliğe ayırt edici simge olarak, Birinci Dünya Savaşı'ndaki Alman Orduları'nın hücum kıt'alarına ait olan kurukafa simgesi verildi. *Stosstrupp Adolf Hitler*, Julius Schreck ve Josef Berchtold tarafından idare ediliyordu ve üyeleri arasında Josef 'Sepp' Dietrich, Rudolf Hess, Julius Schaub, Ulrich Graf and Karl Fiehler de vardı. 30 kişilik bu birlik 9 Kasım 1923 yılında başarısızlıkla sonuçlanan Münih Kalkışması'na (Birahane Darbesi) katıldı ve olay esnasında Graf, Stosstrupp'un en temel görevini yerine getirerek Führer'in hayatını kurtardı. Daha sonra Graf, “des Führers alter Begleiter” yani “Führer'in En Kıdemli Muhafızı” unvanıyla onurlandırılacaktı. O gün göstermiş olduğu cesaret ise Hitler üzerinde çok uzun süreli bir etki yaratacaktı.

Aralık 1924'te hapisten salıverilmesinin ardından Hitler, partisini yeniden kurma ve SA üzerindeki hâkimiyeti tekrardan sağlama çalışmalarına başladı. Nisan 1925'e gelindiğinde Schaub, Schreck ve diğer Stosstrupp gözdeleleri tarafından idare edilen yeni muhafız grubunu oluşturdu. Hâlâ SA Yüksek Komutası himayesinde olan bu muhafız birliği ilk olarak *Schutzkommando* (Koruma

Heinrich Himmler her ne kadar fiziksel olarak güçsüz ve askerî anlamda kestirilemeyen bir adam olsa da coşkulu arzusu ile yönetici zekâsını birleştirmeyi bilmişti. Himmler tüm imha ve toplama kampları sistemini masaya koyan kişi olarak Holokost'un tartışmasız gerçek mimarıydı.

* Birinci Dünya Savaşı sonrasında imzaladığı Versay Antlaşması sonucunda Alman ordusu silahsızlandırılmış ve Almanya sınırlı bir ordu istihdam etmeye zorlanmıştı. Hitler iktidara geldikten sonra verdiği bir talimatla bu sınırlamaları tanımayarak asker ve silah sayısını arttırma yoluna gitmişti. Yukarıda geçen “yeniden silahlanma” ifadesi ile bu duruma vurgu yapılmıştır. (ç.n.)

Ekibi), daha sonra *Sturmstaffel* (Taarruz Grubu) ve 9 Kasım'da *Schutzstaffel* (Koruma Kıt'ası) ismini aldı. Çok yakın zamanda bu birlik artık SS kısaltmasıyla bilinecekti.

İlk baştan itibaren hâkim kanı, SS'in SA gibi büyük bir oluşuma dönüşmemesi gerektiği yönündeydi. Ülke genelinde *Zehnerstaffeln* olarak bilinen 'Onlular' (10 kişilik gruplar) oluşturuldu ve böylece Hitler siyasi kampanyalarını yönetmek için nereye giderse gitsin yerel SS muhafız birliklerine ulaşabilecekti.

Bu birliklere katılmak isteyenlere ise 25-35 yaş aralığında olmaları, kendilerine kefil olabilecek 2 kişi bulmaları, bulundukları yerde 5 yıldır ikamet ettiklerini gösteren polis kaydı almaları, içki kullanmamaları, disiplinli, güçlü ve sağlıklı olmaları şart koşuluyordu. Elitizmin tohumları yavaş yavaş yeşermeye başlamıştı. Bununla birlikte, mevcudiyeti ve itibarı adım adım artan SS hâlâ SA'ya bağlı sınırlı bir teşkilattı. SA'ya mensup olanlar SS'in gelişimini haset dolu gözlerle izliyor ve yerel SA komutanları, propaganda ilanları dağıtmak, parti gazetesi *Völkischer Beobachter*'e (Halkın Gözlemcisi) yeni üyeleri kaydetmek gibi angarya işleri SS üyelerine yaptırıyordu. 1928 yılının sonuna doğru SS'teki moral seviyesi dibi görmüştü.

SS'in gelişimdeki dönüm noktası net bir şekilde 6 Ocak 1929 olarak tanımlanabilir. SA'nın iyiden iyiye isyancı bir grup haline geldiği zamanlara denk gelen bu önemli günde Heinrich Himmler, SS'in komutasını eline aldı. O andan itibaren SS'in kaderi, bir önemli konumdan diğerine sıçrayan ve 1945 yılına gelindiğinde Hitler'den sonra elinde en fazla yetki ve güç bulunan kişi haline gelen Himmler'in kariyeri ile doğru orantıda ilerleyecekti. 1929 yılının Nisan ayında Himmler, sadece SS birlikleri arasından seçilecek, tam anlamıyla elit bir birim kurma planını sunarak Hitler'den onay aldı. 1930 yılına gelindiğinde bu kuvvetin mevcudu 2000'e ulaştı. 1931 yılında Kuzey Almanya'daki SA üyeleri NSDAP'nin burjuva hiyerarşisine karşı başkaldırdığında Hitler'e sadık olanlar yalnızca SS'lerdi. Başkaldırı ezildi ve akabinde Himmler, Münih'teki NSDAP karargâhının güvenlik şefi makamıyla ödüllendirildi. Aslında bu, bir anlamda parti polis şefliği anlamına geliyordu.

SOLDA: *Leibstandarte Adolf Hitler*'e bağlı bir *Hauptsturmführer*, Röhm tasfiyesi öncesi, 30 Haziran 1934. Hollywood filmlerinin klişe Nazi subayı karakterinin tipik bir örneği olarak gösterilen yüzbaşı, 9mm. P 08 Luger modeli tabanca taşıyor ve daha sonra yalnızca tören görevlerinde kullanacağı ve (farklı sembollerle) *Allgemeine-SS* birliklerinin de kullandığı siyah üniformasını giyiyor. Kep olarak, üzerinde SS desenli bir kartal ve *Panzertruppen*'e (panzer birlikleri) mensup personelin taşıdığı *Totenkopf* deseni olan askeri kepini (*Tellermütze*) takıyor. (Osprey Publishing © Jeffrey Burn)

Hitler'in Şansölye olmasının üzerinden bir ay bile geçmemişti ki, Reichstag binası kundaklandı. Suç komünistlere atıldı ve Hitler, hiç vakit kaybetmeden 25.000 SA ve 15.000 SS üyesini polis yetkileriyle donattı. Bu kuvvete yeni rejimin solcu düşmanlarını kitleler halinde tutuklama ve geçici hapishane ve kamplara tıkma emri verdi. Öte yandan; SS, pozisyonunu güçlendirip, düzenli tasfiyelerle üye alımını kontrol altında tutarken SA ise açık isyana varan hareketlerde bulunuyordu. Artık Hitler'in karar verme zamanı gelmişti.

Olaylar 1934 İlkbaharı'nda tam olarak çığırından çıktı. Hitler, silahlanmaları açıkça yasaklanan SA muhafızlarının Röhm tarafından gizlice silahlandırıldığını öğrendi. Haziran'da SA'ya bir aylık bir süre tanındı. 30 Haziran'da Hitler, SA'nın tüm liderlerini SS'e verdiği tek bir emirle öldürttü. Hitler ve Göring tarafından ölüm listesine alınan onlarca SA üyesi, SS'ler tarafından öldürüldü. Röhm tutuklandı ve hapiste intihar etmesi istendi. Bu talebi reddedince, SS mensubu gardiyanı tarafından hapishane hücrelerinde bulunan pencereden ateş edilerek öldürüldü.

LSSAH'ye (*Leibstandarte SS Adolf Hitler*) mensup bir asker 1939 yılında bir Çek kasabasında. İşgal edilen topraklardaki siviller, ideolojik olduğu kadar askerî bir teşkilat da olan SS'ten korkmaları gerektiğini kısa sürede öğrendiler.

Hitler, olayın ardından 200.000 kişiden oluşan SS'in NSDAP'nin bağımsız bir teşkilatı olduğunu ilan etti. Böylece SS'i, SA'nın kontrolünden tamamen çıkardı. SS'in üstünlüğü artık aşikârdı. İlk kez kastedildiği anlamıyla Reichsführer-SS* rütbesi ile taltif edilen ve bu sayede Hitler'den sonra ikinci adam konumuna gelen Himmler komutasında yeni bir komuta yapısı ve sistemi geliştireceği güçlenme dönemine girdi. 1934 yılının ortalarından itibaren teşkilatın bel kemiğini oluşturan geleneksel sivil SS artık Allgemeine SS (Genel SS) olarak anılmaya başlandı ve bu sayede yeni gelişen silahlı SS kolundan ayrılmış oldu.

SS'in üstünlüğü artık apaçık görülmesine rağmen SA'nın varlığı devam ediyordu. Hitler, Röhm'ün yerine daha öncekiler gibi bir ordu mensubu olan sadık ancak tarafsız SA Obergruppenführer Victor Lutze'yi atadı. Lutze, SA'nın zayıflatılmasına nezaret ve gözetmenlik etmek zorundaydı. O zamana kadar SA Yüksek Komutası'na bağlı olan SS, 20 Temmuz 1934 tarihinde bağımsız hale geldi. Motorlu SA'lar parçalanarak "küçük ortakları" Nationalsozialistisches Kraftfahrkorps (NSKK; Nasyonal Sosyalist Motorlu Birlikler) ile birleştirildiler ve ayrı bir birim haline geldiler. Flieger SA (SA Uçuş Gücü) Deutscher Luftsportverband'a (Almanya Hava Sporları Kuruluşu) dâhil edilirken, SA Feldjägerkorps, Prusya Polisi bünyesine katıldı. On adet SA Obergruppen dağıtıldı (ancak Obergruppenführer rütbesi geçerliliğini korudu) ve böylece SA'nın en büyük birimi Gruppe seviyesine çekilmiş oldu.

Tüm bu kısımlar ve dağıtmalara rağmen SA'nın sayısal gücü artmaya devam etti. 1935 yılında otuz altı, 1936 yılında yirmi beş, 1937'de otuz ve 1938'de kırk iki tane yeni SA-Alayı kuruldu. Üyelikler, her ne kadar gönüllülük esasına dayansa da SA'ya katılan pek çok kişinin bunu iş bulma ümidiyle yaptığına şüphe yoktur. Zira iş olanakları ya da işlerde yükselme fırsatları çoğu zaman kişilerin Nazi Partisi'yle olan ilişkilerine bağlı hale gelmişti. Öyleyse SA'nın yeni işlevi neydi? Liderliğin bu soruya net bir cevabı yoktu. Belki de en tercih edilen çözüm -örnekte görüleceği gibi- gerçek mühimmatlar kullanmayan fiziksel ve askerî eğitim veren paramiliter bir spor kulübü işlevi görmesiydi. Örneğin, SA nasıl bomba atılması gerektiğini gösteriyordu ancak sadece ahşaptan bomba maketleri kullanıyordu. SA'nın ikincil göreviyse Nazi propagandalarına destek olmak ve -her yıl Nürnberg'de olacağı gibi- devlet gücünün ve yetkisinin fiziksel tezahürünü gerçekleştirmekti. SA'nın askerî birlikler için bir hazırlık okulu işlevi görmesi ancak 1939 yılının Ocak ayında *SA Wehrmannschaften*'in (SA Milisleri) kurulması ile başladı.

Mayıs 1943'te, Lutze, bir motor kazasında hayatını kaybetti ve yerine Wilhelm Schepmann getirildi. 1944 yılının Ekim ayında *Volkssturm*** kurulduğunda Schepmann, bu birliğin Silah Eğitim Direktörlüğü'ne getirilecekti. Franz Pfeffer ise tekrar ortaya çıkarak sakın İsviçre sınırlarında *Volkssturm*'un komutasını eline alacaktı.

* SS organizasyonundaki en yüksek rütbeye verilen ad. Bu rütbeyi haiz olanlar organizasyon şeması içerisinde Führer yani Adolf Hitler'in hemen arkasından gelmekteydi. (ç.n.)

** İkinci Dünya Savaşı'nın son aylarında Hitler'in emriyle kurulan, yaşları 16 ile 60 arası değişen ve daha önce askerî eğitim almış olma zorunluluğu olmayan gönüllü paramiliter halk ordusu. (ç.n.)

SA birlikleri 1934 yılında Nürnberg'deki geçit töreninde, SS mensuplarının SA'nın lider kadrosunu biçtiği 1934 tarihli "Kanlı Tasfiye", iki grup arasında zaten giderek artan düşmanlığı iyiden iyiye körükledi.